

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 15. Mandata ante ejus discessum Cardinali Lotharingio in Galliis data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

„cum in medium allaturus non sim nisi
 „si honesta, & Galliae salutaria, atque
 „ut certius voluntatis meae argumen-
 „tum edam, exopto, ut mea con-
 „silia, antequam coetui proponentur,
 „legatis innotescant, aut etiam sum-
 „mo Pontifici per quemdam Praesulem
 „eo decernendum. Ad haec Legati
 reponebant, quod ipsemet aptissimum
 concordiae instrumentum inter ipsos, &
 Oratores Gallicos futurus sit.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1562.

§. XV.

*Mandata ante ejus discessum Cardinali
 Lotharingio in Gallis data.*

Priusquam de hujus Cardinalis con-
 filiis singularia referamus, haud
 inconsultum erit ea recensere iussa, quae
 ipsi ante suum e Gallis discessum de-
 ferenda committebantur: hæc vero
 contenta fuere in quodam libello, cui
 Carolus IX., Regina ejus Mater, Ale-
 xander illius Frater, qui postea Rex
 creatus Henricus III. nominabatur, nec-
 non Antonius Navarræ Rex, Carolus
 Borbonius Rupis ad Yonem Princeps,
 Franciscus Lotharingus Guisii Dux, &
 Connestabilis Montmorentius subscri-
 pserant, simulque una omnes Lotharin-
 gium Cardinalem, Senonensem Archi-
 episcopum, & Aurelianensem Antisti-
 tem, qui Senatus secretioris Ministri e-
 rant,

*Pallav. l. 19.
 c. 1. n. 8.
 & seq.
 Mem. de Con-
 cil. de Trente
 p. 335.*

Hist. Eccles. Tom. XLV.

Kk rant,

Sæcul. XVI. rant, iterum, iterumque rogabant, ut im-
A.C. 1562. portunis etiam precibus Synodi Patres
 ad decernendos hosce articulos, ac ce-
 pita inducerent. I. Urgeatur emen-
 datio universalis Ecclesiæ, præcipue au-
 tem Gallicanæ, ut ibidem purior Dei
 cultus, abolitis omnibus superstitioni-
 bus, restauretur, simulque ritus corri-
 gantur, iique omnes abusus, ex quibus
 sub obtentu pietatis populus fraudem
 pati posset: procuretur etiam correctio
 morum in Ecclesiasticis, ut ipsi bona
 suo exemplo aliis prælucere valeant.
 præscribatur quoque forma circa ele-
 ctiones ac beneficiorum collationes, ut illa
 deinceps hominibus morum probitate ac
 doctrina comendandis, atque ad Dei Ver-
 bum annuntiandum & Sacramenta ad-
 ministranda dignis & idoneis conferan-
 tur: nihilominus præfatis Præsulibus
 injungebatur, ut initio vehementius
 non urgerent Aulæ Romanæ emenda-
 tionem, ne Pontifex inde fors ad disso-
 vendam Synodum permoveretur, prius-
 quam ex ea fructus ad Religionis Chri-
 stianæ emolumentum necessarii peni-
 tus fuissent collecti, quod tamen da-
 mnium toto studio præprimis fugiendum
 ac declinandum esset.

Cum vero sæpius, dum sermo
 inciderat de Aula Pontificia reforman-
 da, reposuisset Pontifex, idem esse per-
 agen-

agendum in Aulis Principum Laico- Saecul. XVI,
rum, sublatis inde abusibus Ecclesiæ no- A.C. 1562.
xiis, hinc Regem paratum esse dicebant
ad corrigendam Aulam suam, ubi vi-
tium quidpiam reperisset, sed antequam
quidquam decerneretur, ea de re com-
monendus foret, ut sibi rationes suas,
ac præsertim prærogativas, & privile-
gia, pro tot meritis per suos majores im-
petrata producere, simulque proferre li-
ceret omnia ea, quæ ad privatum Re-
gni sui commodum magis congrua cen-
sebit.

Si vero circa emendationem a Re-
ge petitam pertinacius insisteretur, ut
etiam illi articuli, qui Franciæ emen-
dationi magis congruerent, exponeren-
tur, tunc respondendum, satis esse e-
doctum Cardinalem Lotharingium &
Archiepiscopum Senonensem, necnon
Aurelianensem Antistitem, quibus abun-
de compertum esset, quicquid sæpius
in Regio Senatu agitatum fuisset, præci-
pue autem ea, quæ in Comitibus Fran-
cici Regni generalibus Aureliæ cele-
bratis propõlita forent. Hæc ergo Sy-
nodo proponenda, simulque Patres adeo
impense rogandi, ut sancta, & necessa-
ria emendatio inde sperari valeat.

II. Quoad ea, quæ doctrinam respi-
ciunt, primus articulus in Regis Sena-
tu decretus, quem etiam sua Majestas
K k 2 per

Sæcul. XVI. per Oratores urgeri desideravit, ac differ-
A.C. 1562. tis verbis præcepit, in eo consistebat,
 ut usus Calicis in ejus Regno omnibusque Provinciis suo Regno subjectis necnon in omnibus communitatibus introduceretur, atque id a Rege ideo peteretur, eo quod Regiæ suæ Majestati certo persuasum esset, quod hoc articulo semel concessio non modo plures Provinciæ ab Ecclesia Catholica segregatæ rursus ad illius unitatem reverfuræ essent, sed insuper nullum aliud remedium magis opportunum cogitari posset, vi cujus Regni tumultus sedari, ac plurium conscientiarum parum anxiiis satisfieri valeat, cum tamen absque hac concessione earum tranquillitati consuli posse vix sperari valeat. Alterum caput erat, ut Laicis omnia Sacramenta in lingua vulgari ministrarentur. Tertium, ut duntaxat in Ecclesiis Parochialibus, non item in Cathedralibus, Collegiatis & Monasteriis Christianæ fidei capita explicarentur juxta veterem, sanctamque institutionem, tempore autem solemnissimæ facri hora consueta in Ecclesiis Parochialibus Verbum Dei prælegeretur, atque exponeretur, & Laici fidei doctrinam, necnon parvuli Religionis rudimenta edocerentur, ut quivis probe imbutus ea calleat, quæ credere, & quæ ratio

ratione vitam secundum Deum institue- Sæc. XVI.
 re teneatur. Denique publicæ preces A C. 1562.
 in lingua Gallica persolvantur, ut eæ a
 populo intelligi valeant: cum vero
 plures majorem pietatem, attentionem-
 que experiantur, si Deus per psalmo-
 diæ aliarumque precum cantum in lin-
 gua patria laudetur, hinc Rex, quin ta-
 men quicquam in Ecclesiæ officio lati-
 ne peragi solito immutari velit, efflictim
 rogat, ut intra Missæ solemnia, vel in-
 ter vespervas aliquod temporis indulgea-
 tur, in quo populus ejusmodi Psalmos
 ab Episcopis, seu Ordinariis vel a qui-
 busdam universitatibus aut Conciliis
 Provincialibus approbatos decantare
 valeat.

Postea in libello hæc exposita lege-
 bantur: cum sua Majestas non sine a-
 nimæ sui mœrore recolat, ac suarum par-
 tium esse censeat, ut de impudica Cle-
 ricorum vita, qua nonnulli offensionem
 & etiam populo seductioni sunt, vehe-
 menter queratur, eapropter huic malo
 promptum remedium opponi necessa-
 rium ducit, ac Synodi Patres rogat, ut
 huic morbo, prout magis opportunum
 censuerint, mederi velint: si vero id fieri
 non posset, saltem statuerent, ut Sacer-
 dotes non initiarentur, nisi quorum
 mores ab omni reprehensione sint ex-
 empti, atque ætatem consecuti fuerint,

Sæcul. XVI. quæ ad explenda status sui munia idonea sit. A.C. 1562. Insuper desiderat Majestas sua, ut, quotiescunque occasio tulerit, semper de mediis agatur, quibus tot Provinciæ, & Regna ab Ecclesiæ sinu avulsa revocari possint, ideo ejus Oratores, necnon Franciæ Prælati omnem sollicitudinem impendant, ut in Synodo ipsis omnes illæ legum relaxationes concedantur, quotquot impetrare poterunt, dummodo Dei verbo non sint oppositæ, prouti non adversari videntur Sacerdotum conjugia, usurpata Ecclesiasticorum bonis fruendi indulgentiæ, & plura alia ejusmodi capita, ut præter communem Christianæ Reipublicæ utilitatem etiam suis populis ab Ecclesiæ sejunctis pateat Regis animus ad eorum tranquillitatem propensus: id vero illis significari poterit per ipsorum Ministros, si qui in Synodo præsentibus fuerint.

Si ergo emendatio hoc pacto fuerit stabilita, Rex æque, ac Regina tam suo quam Aurelianensis & Andegavenis Principum fratrum suorum nomine pollicentur, se integra fide acceptaturos, quicquid Synodus catholice decrevisset, & imperasset, neque permissuros, ut in subjectis sibi regionibus, ac regnis quispian degeret, qui ab hac Religione dissentiret.